בבית המשפט העליון

בש"פ 7786/16

לפני:	כבוד השופט ע' פוגלמן
המבקשת:	מדינת ישראל
	נ ג ד
המשיב:	פלוני
	בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996
תאריך הישיבה:	ח' בתשרי התשע"ז (10.10.2016)
בשם המבקשת:	עו"ד סיון רוסו
בשם המשיב:	עו"ד ניק קאופמן

החלטה

לפניי בקשה שלישית להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) ב-90 ימים או עד למתן פסק הדין בעניינו בבית המשפט המחוזי בירושלים.

1. נגד המשיב הוגש ביום 28.7.2015 כתב אישום מתוקן אשר ייחס לו עשרות עבירות של אינוס קטינה מתחת לגיל 16 ועבירות מין נוספות. לפי הנטען בכתב האישום, המשיב נהג לפגוע מינית בקטינה שהייתה כבת 12-13 בתדירות של כמה פעמים בחודש. כמה שנים לאחר מכן, בטרם מלאו לקטינה 16, אסף המשיב את הקטינה מבית ספרה, נסע לאזור מיוער ובהגיעם למקום ביצע בה עבירות מין חמורות תוך כדי שימוש בכוח.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה לבית המשפט המחוזי לעצור את המשיב עד לתום ההליכים נגדו. ביום 2.8.2015 הורה בית המשפט המחוזי

(כב' השופטת נ' בן אור) על הגשת תסקיר. בתסקיר שהוגש לא בא שירות המבחן בהמלצה על שחרור לחלופה נוכח מסוכנותו הגבוהה של המשיב והיעדרה של חלופה מתאימה. ביום 24.8.2015 נעתר בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ר' וינוגרד) לבקשה למעצר עד תום ההליכים. נקבע כי קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב; וכי נוכח חומרת העבירות המיוחסות למשיב, אין לומר כי הוצגה חלופת מעצר מתאימה – מרוחקת דייה ממיקומה של המתלוננת, ושבה לא שוהים קטינים – שיש בה כדי לאיין, למצער במידה סבירה, את המסוכנות הנובעת ממנו.

3. משפטו של המשיב לא הסתיים בתוך 9 חודשים ולפיכך הוגשו שתי בקשות להארכת מעצרו ב-90 ימים נוספים, ובהסכמת המשיב מעצרו הוארך פעמיים. משפטו של המשיב טרם הסתיים, ועתה מבוקש להאריך את מעצרו ב-90 ימים נוספים.

4. אשר להתקדמות ההליך העיקרי: ביום 18.8.2015 הוקרא למשיב כתב האישום. ביום 16.9.2015 הוקרא למשיב כתב האישום המתוקן ונקבע כי הדיון למתן תשובתו לכתב האישום יתקיים ביום 20.10.2015. לבקשת בא כוחו של המשיב נדחה דיון זה ונקבע ליום 25.10.2015. ביום 25.10.2015 ניתנה תשובה מטעם המשיב לכתב האישום, במסגרתה המשיב הודה במספר בודד של מעשים מגונים במתלוננת והכחיש את יתר האישומים. המשך הדיון נקבע ליום 2.11.2015 לצורך שמיעת עמדת המבקשת בנוגע לשאלה אם היא מסתפקת בתשובה שניתנה בטרם ייקבע התיק לשמיעת ההוכחות. ביום 2.11.2015 הודיעה המבקשת כי אין היא מסתפקת בתשובת הנאשם וכי היא מבקשת שהתיק ייקבע לשמיעת הוכחות. דיוני הוכחות התקיימו בימים 17.2.2016, 6.6.2016 ו-21.6.2016. בדיון שהתקיים ביום 21.6.2016, לאחר שמיעת העדויות מטעם התביעה, ביקש בא כוחו של המבקש שלא להעיד את המבקש באותו היום, תוך שהוא מצהיר – כפי העולה מפרוטוקול הדיון – כי ידוע לו שמשמעות הדחיה היא שככל הנראה עדות המשיב תוכל להישמע רק לאחר פגרת בתי המשפט. משכך, הדיון לשמיעת ראיות ההגנה נדחה ליום 7.9.2016, ובו הסתיימה פרשת ההגנה. בסוף הדיון הורה בית המשפט כי הסיכומים יישמעו ביום 26.9.2016, אולם משבאת כוחה של המבקשת הודיעה שאין היא יכולה להופיע ביום זה בשל ישיבת הוכחות בתיק אחר, נקבע כי הסיכומים בתיק יישמעו ביום 1.11.2016.

5. בבקשתה מדגישה המבקשת את מסוכנותו של המשיב, עליה מעידים המעשים החמורים המיוחסים לו. כמו כן מטעימה המבקשת כי גם שירות המבחן עמד על המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב, אשר איננו מודע לבעיות בהתנהגותו ואיננו מביע מוטיבציה לטיפול.

6. בדיון שהתקיים לפניי התנגד המשיב באופן חלקי לבקשה. בא כוחו הביע הסכמתו להארכת מעצרו של המשיב לתקופה בת חודשיים (או עד למתן פסק דין) – וזאת משום שלעמדתו תקופה זו תשקף את "התקופה שהפסיד המשיב בעקבות יומנה העמוס של הפרקליטה".

7. לאחר שבחנתי את הבקשה ואת הצרופות לה ושמעתי את הצדדים בדיון שהתקיים לפניי מצאתי כי דין הבקשה להתקבל. כידוע, בבוא בית המשפט להאריך את מעצרו של נאשם לפי סעיף 62 לחוק המעצרים עליו לאזן בין זכותו של הנאשם, לו עומדת חזקת החפות, לחירות, לבין האינטרסים הנוגעים לשמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי (ראו למשל בש"פ 4780/16 מדינת ישראל נ' נחמני, פסקה 4 (21.6.2016)). במסגרת כך נשקלים המסוכנות הנשקפת מהנאשם; החשש מפני הימלטותו ממשמורת חוקית; וקצב ניהול ההליך העיקרי, לרבות זהות הגורם שעליו מוטלת האחריות להימשכות ההליכים (ראו למשל בש"פ 2160/16 מדינת ישראל נ' רמילה, פסקה 9 (23.3.2016)). במקרה דנן המסוכנות הנשקפת מן המשיב – על רקע עבירות רבות של אינוס הקטינה המיוחסות לו – ברורה על פניה. לכך יש להוסיף כי גם בנקודת הזמן הנוכחית לא עלה בידי המשיב להצביע על חלופת מעצר מתאימה בנסיבות העניין. אכן, אין להתעלם מכך שאנו מצויים בשלב של בקשה שלישית להארכת מעצר מעבר ל-9 חודשים. אולם, ההליך מצוי כעת בישורת האחרונה והסיכומים בתיק יישמעו בתחילתה של תקופת ההארכה המבוקשת. בהינתן כל אלה, על רקע המסוכנות הגבוהה ובשים לב להיעדרה של חלופה מתאימה, סבורני כי נקודת האיזון טרם שונתה במידה המצדיקה שחרורו של המשיב.

אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 26.10.2016 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 58018-07-15 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"א בתשרי התשע"ז (13.10.2016).

ש ו פ ט